

Sygn. akt I C 1862/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Luxembourg

przeciwko T. G.

o zapłatę 351,20 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w Luxembourg wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) kwoty 351,20 zł z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności z tytułu świadczonych usług związanych z zawartą umową abonamentową za nieopłacony przez pozwaną abonament.

Pozwana T. G. nie stawiła się na rozprawie i nie złożyła wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2012 r. (...) w Luxembourg i (...) S.A. z siedzibą w W. zawarły umowę przelewu wierzytelności.

Dowód:

- umowa o przelew wierzytelności k.14 – odwrot – 15.

(...) w Luxembourg sporządziła częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności z dnia 3 lipca 2012 r. oznaczając jako dłużniczkę pozwaną (...) i wymieniając piętnaście faktur, jako nr dokumentu przy poszczególnych faktach wskazano (...), (...) lub (...), każdy dokument z dnia 12 marca 2009 r., zaś terminy płatności poszczególnych faktur przypadają kolejno co do:

- kwoty 6,00 zł dnia 12 czerwca 2009 r.;
- kwoty 6,00 zł dnia 12 czerwca 2009 r.;
- kwoty 49,90 zł dnia 12 czerwca 2009 r.
- kwoty 4,30 zł dnia 12 czerwca 2009 r.;

- kwoty 1,00 zł dnia 12 czerwca 2009r.;
- kwoty 6,00 zł dnia 12 czerwca 2009r.;
- kwoty 4,30 zł dnia 12 czerwca 2009r.;
- kwoty 6,00 zł dnia 12 czerwca 2009r.;
- kwoty 4,30 zł dnia 12 czerwca 2009r.;
- kwoty 49,90 zł dnia 12 lipca 2009r.;
- kwoty 37,90 zł dnia 12 lipca 2009r.;
- kwoty 37,90 zł dnia 12 sierpnia 2009r.;
- kwoty 49,90 zł dnia 12 sierpnia 2009r.;
- kwoty 37,90 zł dnia 12 września 2009r.,
- kwoty 49,90 zł dnia 12 września 2009r.

Sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie o przelewie k. 13;
- częściowy wykaz wierzytelności k. 13 – odwrot.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanej i niezłożenie przez nią wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieioskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła bliżej nieokreślone wierzytelności od (...) S.A., a zawiadomienie pozwanej o przelewie wierzytelności wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru zawiadomienia przez pozwaną ani dowodu nadania tego pisma, a zatem uznać należy, że pozwana takiego zawiadomienia nie otrzymała.

Zważywszy, że pozwana nie wdała się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, w szczególności rozbieżności pomiędzy datami faktur z których wynikały poszczególne należności (wszystkie z tej samej daty i ten sam numer dokumentu) a różne terminy ich płatności, w tym osiem faktur płatnych w dniu 12 czerwca 2009r.; wezwał stronę powodowa do przedłożenia najpóźniej na rozprawie wszelkich dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa mimo wezwania nie złożyła żadnych dokumentów, z których wynikałaby podstawa obciążania pozwaną należnościami abonamentowymi, określających zasady i wysokość ich ustalania, daty wymagalności. W odpowiedzi na wezwanie strona powodowa w piśmie z dnia 11 marca 2014r. (k. 28) wyjaśniła jedynie, że cedent nie wystawiał faktur, a pozwana przy zawarciu umowy otrzymywała harmonogram terminów wpłat abonamentu, stąd data dokumentu to data zawarcia umowy, a data płatności to termin, do którego pieniądze za dany miesiąc powinny wpłynąć na konto cedenta.

Strona powodowa powinna dołączyć do umowy sprzedaży wierzytelności dokument, z którego wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanej (...), została przez nią nabyta. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie umowę zbiorczą sprzedaży wierzytelności, której zgodność z oryginałem potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art. 129§2 k.p.c. oraz dokument zatytułowany częściowy wykaz wierzytelności, na którym nie złożono żadnych podpisów, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tym piśmie wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem. Wątpliwości tych mimo wezwania Sądu, strona powodowa nie rozwiązała dołączając wymagane dokumenty, w tym umowę o abonament łączącą pozwaną z cedentem, regulamin, cenniki i inne dokumenty, na podstawie których cedent naliczył należności wskazane w wykazie wierzytelności zbytych umową cesji.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwaną z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwana jako konsument wyraziła zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie dokument prywatny – umowę sprzedaży bliżej nieoznaczonych wierzytelności. Dokument ten nie może stanowić podstawy do ustalenia, że powódce przysługuje względem pozwanej dochodzona należność. Gdyby nawet przyjąć, że częściowy wykaz wierzytelności nieposiadający waloru dokumentu prywatnego, jest zgodny z rzeczywistym stanem prawnym i powódka nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanej to i tak, mimo wezwania strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, pozwalających ustalić czy umowa cesji była w świetle art. 3853 pkt 5 k.c. skuteczna. Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwana wyraziła zgodę na przelew wierzytelności, przesłanka ta determinuje bowiem istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej w niniejszej sprawie.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostowała ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.